24/12/2020

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ: Η μοσχοβολιά της Νοικοκυροσύνης Της

/ Ορθόδοξες Προβολές

Στάζει το Σπήλαιον καλοσύνη.

Στάζει «σπλαχνιά».

Στάζει τη μοσχοβολιά της Νοικοκυροσύνης Της.

Είναι να θυμάται κανείς, τι δοξολογούσε για την Παναγία ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός: “Το ειρηνικό και πράο φρόνημα φιλεί. Την αγάπη, τη σπλαχνιά, την ταπεινότητα, τις αγκαλιάζει ωσάν νάταν παραμάνες της”, και, τότε, καταλαβαίνει το πόσο ειρηνικά, ήσυχα, σπλαχνικά, υπήρξαν τα Χριστούγεννα μέσα στο Σπήλαιον της Γεννήσεως. Μαζί με ταπεινά και πράα, μία νοικοκυροσύνη βασιλεύει στη Γέννηση, μία αγαπητική αρχοντιά και προκοπή. Είναι να θυμάται κανείς και τι δοξολογούσε για την Παναγία ο κυρ Φώτης Κόντογλου: «Σας δείχνει τον εαυτό Της παράδειγμα σε όλα, ώστε να κάνετε ευτυχισμένο το σπίτι σας και τους δικούς σας, με τη μοσχοβολιά της νοικοκυροσύνης!».

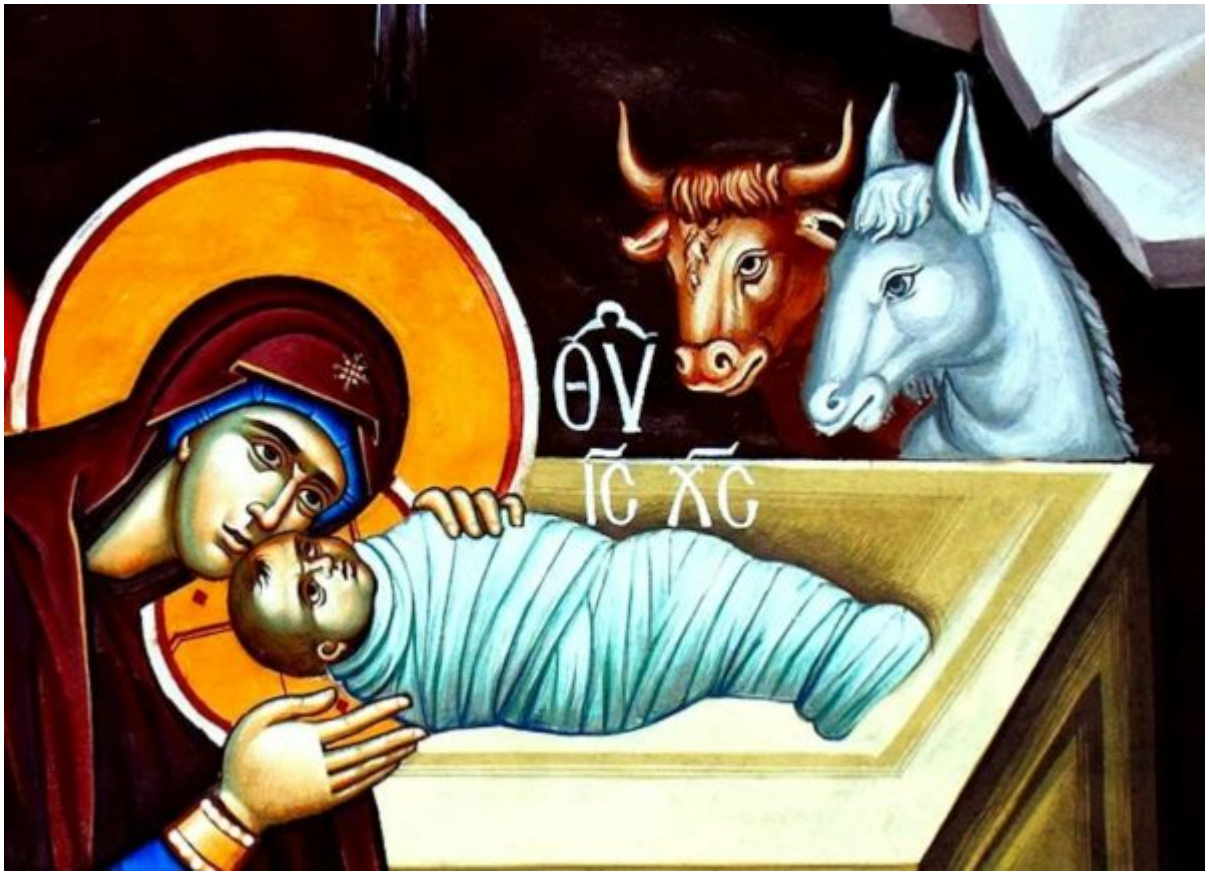

Η καλοσύνη και προσήνειά Της προς τους βοσκούς και τους Μάγους

Τα άλλα ζώα ζηλεύουν τα ζώα του Σπηλαίου που βρίσκονται κοντά στο Βρέφος. Ζηλεύει το λιοντάρι, η ζέβρα, ο ελέφαντας. Ζηλεύουν τα πουλιά. Θα ήθελε το καναρίνι να κελαηδάει στην κόψη του Σπηλαίου και να κάνει μικρό εσπερινό. Ψέλνουν και οι βοσκοί και όχι μόνον οι Άγγελοι. Δε γίνεται να είσαι άνθρωπος απλός, καλόκαρδος, ταπεινός, κι έχοντας μπροστά σου τον Θεό, να μη γίνεσαι έξω καρδιά. Οι Μάγοι φθάνουν, οδοιπορούν με το αστέρι και Τον βρίσκουν. Οι Μάγοι έχουν καλοδιάθετες ψυχές, είναι τρεις άνθρωποι καλοί. Ο Χριστός καλεί στο Σπήλαιον και γεμίζει γύρω Του με ωραίες ψυχές.

Υποθέτει κανείς με τι καλοσύνη υποδέχεται η Παναγία τους βοσκούς, τους Μάγους, η Κυρά και Νοικοκυρά το πόσο σπλαχνικά καλωσορίζει την παρουσία τους. Τους σμίγει τους ανθρώπους η Μητέρα του Θεού, τους ενώνει ειρηνικά γύρω από τον Χριστόν μέσα στα Χριστούγεννα. “Εσύ συμπλησίασες τα χωρισμένα” που Της δοξολογεί ο Άγιος ο Δαμασκηνός, τα διεστώτα συνήγαγες. Κι ακόμη: «Εσύ

μεσίτεψες κι έγινες σκάλα για να κατεβή σ’ εμάς ο Θεός που πήρε πάνω Του την ασθενική μας φύση, τη σύμπλεξε και την ένωσε με τη δική Του κι έκανε τον άνθρωπο νου ικανό να θεωρή τον Θεόν».

Μέσα στη Νοικοκυροσύνη Της γεννιέται ο Χριστός

Στην φτώχεια και στην ησυχία γεννιέται ο Σωτήρας. Ο Βασιλέας των Όλων γεννιέται στην υγρασία που στάζουν τα πετρώματα, αθόρυβα σε μία νυχτιά, διακριτικά σαν μην να θέλει να ενοχλήσει. Στην φτώχεια όμως νοικοκυρεμένα, με νοικοκυροσύνη που μοσχοβολά. Με τάξη, με αρχοντιά, με όσα ταιριάζουν στον Παντοκράτορα και στην Παναγία Μητέρα Του.

Ο κυρ Φώτης Κόντογλου λέει με τη γλυκιά γραφίδα του για την νοικοκυροσύνη της Υπεραγίας Θεοτόκου ό,τι Την χαρακτήριζε απολύτως σε όλην την επίγεια ζωής Της: «Από μικρό κορίτσι αγαπούσε την εργασία και ολοένα δούλευε, πότε γνέθοντας, όπως στον Ευαγγελισμό που τη βρήκε ο Αρχάγγελος με τη ρόκα στο χέρι, πότε ράβοντας η ίδια τα φορέματά της, ως «ιμάτια αυτόρραφα αγαπώσα», κ’ υστερώτερα σαν γεννήθηκε ο Χριστός, υφαίνοντας Του τον «άρραφον» εκείνον χιτώνα που του Τον βγάλανε την ώρα που Τον σταυρώσανε και που ήτανε τόσο

όμορφος, ώστε κ’ οι στρατιώτες δε θελήσανε να τον σχίσουνε, όπως κάνανε για τα άλλα ρούχα, αλλά είπανε να βάλουνε κλήρο, σ’ όποιον λάχει».

Ήταν μία Νοικοκυρά από τη Γέννησή Του έως την Κοίμησή Της

Από τη Γέννηση του Χριστού έως τη δική Της Κοίμηση, τα πάντα για την Παναγία έχουν φτώχεια, ταπεινότητα, σιωπή, τάξη, προκοπή. Για να υποθέσεις την νοικοκυροσύνη που επικρατούσε στο Σπήλαιον της Γεννήσεως, αρκεί να υπολογίσεις την τάξη κατά την ώρα της δικής Της Κοιμήσεως: «Πόσο συγκινητικό είναι να βλέπει κανένας την Παναγία να ετοιμάζει με τα άχραντα χέρια της το σπίτι της, το κλινάρι της, τις λαμπάδες, το θυμιατήρι με το λιβάνι, και ό,τι άλλο χρειαζότανε για την κηδεία της». Κι ακόμη, λέει ο κυρ Φώτης, «και στα γεράματα της δεν ξεκουράστηκε, αλλά η ίδια έκανε τις δουλειές του σπιτιού, έραβε, μαγείρευε, περιποιότανε τον καινούριο γυιό της Ιωάννην, κι ως την τελευταία ώρα της ζωής της, με τα χέρια εκείνα τα αγιασμένα που σπαργάνωσε τον Χριστό, ετοίμασε το κρεβάτι της, κι όλα τα της ταφής της».

Η Μητέρα των Χριστουγέννων είναι Κυρία των Αγγέλων και Νοικοκυρά

«Νοικοκυρά και στα γεράματά Της που κόντευε να φύγει από τον κόσμο!». Έτσι επιμένει για την Παναγία ο Κόντογλου. Κάμει κι ένα κάλεσμα, τι πρέπει να συλλογιστούν οι νέες κοπέλες: «Δεν κλαίτε εσείς που αφήνετε τα σπίτια σας, κοπέλες ανύπαντρες, είτε μητέρες, και γυρίζετε στις διασκεδάσεις, δε δακρύζετε που βλέπετε την Παναγία να είναι αφοσιωμένη στο σπίτι της και να υπηρετά τον εαυτό της και τους δικούς της, η Παναγία που την υπηρετούσαν οι Άγγελοι!».

Τα Χριστούγεννα είναι μέσα στη μοσχοβολιά της Νοικοκυροσύνης Της

Τα Χριστούγεννα, η Κοίμησή Της, ο Ευαγγελισμός, τα πάντα λαμβάνουν χώρα μέσα στη μοσχοβολιά της νοικοκυροσύνης της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου. Ο κυρ Φώτης ειδοποιεί: «Σας δείχνει τον εαυτό Της παράδειγμα σε όλα, ώστε να κάνετε ευτυχισμένο το σπίτι σας και τους δικούς σας, με τη μοσχοβολιά της νοικοκυροσύνης!». Την Παναγία βλέπουν οι ξύπνιες κοπελιές και λένε: “Σ’ αυτήν θα μοιάσω εγώ!”. Την Παναγία βλέπουν τα καλά παλικάρια: “Αυτήν έχω Μητέρα!”.

«Την Παναγία είχανε πάντα για παράδειγμα οι γυναίκες της Ελλάδας, και με τη φρονιμάδα τους ανακουφίζανε τον άνδρα τους, παρηγορούσανε τις πίκρες του, κάνανε παιδιά καλά, υπομονεύανε τις δυστυχίες, οικονομούσανε το σπίτι τους, ενώ, τώρα, με τον κακό δρόμο που πήρανε πολλές απ’ αυτές, για να γίνουμε «πολιτισμένες», το σπίτι έχασε τη ζέστη του σαν τη φωλιά που την παράτησε το πουλί. Ο άνδρας έγινε αδιάφορος, τα παιδιά πήρανε κακή ανατροφή, η ζωή γίνηκε βαρετή, κι όλα πάνε κατά γκρεμού».

Δε γίνονται Χριστούγεννα χωρίς την Παναγία μας

«Ἡ Παρθένος σήμερον». Έτσι ξεκινούν τα Χριστούγεννα. Τιμούμε το απάτητο χιόνι Της και δεν μπορούμε να διαβούμε την εορτή χωρίς να Την τιμούμε «εξαιρέτως», με ιδιαίτερα λόγια και διαρκείς αναφορές. Όπου το θελήσει ο Θεός, «ὅπου Θεός δέ βούλεται», νικιέται η τάξη της φύσεως, «νικᾶται φύσεως τάξης», όπως έχει γραφτεί, «ὡς γέγραπται», ότι όλα είναι στο χέρι του Θεού, και, ορίστε που συμβαίνει: Χριστός, ο Υιός του Θεού και Θεός, γεννιέται στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας, «ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας», από Παρθένο. Δεν ξέρουμε το μέγεθος όταν λέμε Χριστός, ο Βασιλέας των Όλων. Το μυαλό δε χωράει το πόσο ταπεινώνεται το Βρέφος, επειδή δε χωράει ο νους τι σημαίνει Θεός. Ευτυχώς, θα κρατιόμαστε πάντοτε από την Παναγία, χωρίς την Παναγία Χριστούγεννα δε γίνονται, παρακαλώντας Την να χωράει ο νους άλλο λίγο από το Γεγονός και να νοικοκυρεύεται η ψυχή μέσα στη μοσχοβολιά της ισοβίου και αιωνίου Νοικοκυροσύνης Της!

Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”

Αποσπάσματα λόγου του Φώτη Κόντογλου αλιεύσαμε από: Φώτης Κόντογλου, «Παναγία και Υπεραγία», Εκδόσεις Αρμός, 2000. Απόσπασμα λόγου του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού από: Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού "Η Θεοτόκος", Τέσσερις Θεομητορικές Ομιλίες, Λογοτεχνική Απόδοση Ομιλιών: Έλ. Μάϊνας, Ν.Δ. Τριανταφυλλόπουλος, Καίτη Χιωτέλλη, Δημήτρης Σταθόπουλος, Έκδοσις Αποστολικής Διακονίας, Έκδοση Γ' 1995